पूर्वे विधिना बोऽचित्रेहिक । तसारोग्यं धनं धान्यमिक जनानि जायते । परत्न च द्वं स्थानं बद्दाला न निवर्तते"। सारोग्यद्यमीवतं गरू छुए ''वृतभेतन्त्र हानु हे । कार्यमा-रोग्यमिक्यता । सर्वे बार्योग्येनिति विषयुना जीवितं विरम् । छपवायच बर्त्त को नवस्याभिक वृत । द्वास्यां त कतस्त्रानो भक्तवायतनं कृतिम् । देवितिन्द्रित्वा सार्वे ध्यात्वा च जगतां प्रतिम् । याष्ट्रचल गटापद्ययाङ्गां सिवरसत्त्रमम्' । दन्दिरया बक्याया "पन्वे वैर्णे पे प्रयोग्य पायसेन सम्चेयेत्"।

वायुत्रतं मर्डप् ''वतक्तकान्तिनम् स्वयं प्रदेश्यः विदेश्यः प्रदेश्यः प्रदेशः प्रात्ता दन्तपावनप्रवेशस् । पौर्वमाखान्त्या कला देवप्रजां प्रमाचित् । मण्डलं चत्रस्तु वारवेत् कृत्याः चतः । तक्ति नीर्यं देवीमचेत्रेत् स्वपाहितः''। वायुः चैत्रान्तिततं स्वन्दप् ''व्याल्यां वस्त्रवस्तामि व्ययः प्रवान्तितः स्वन्दप् ''व्याल्यां वस्त्रवस्तामि व्ययः प्रवान्तितः । व्यान्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः प्रवान्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः प्रित्रवान्तितः । व्याप्तितः प्रवान्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः । व्याप्तितः प्रवान्तितः ।

खागादित्सपूर्त स्वन्दपु॰ ''नासनाचयुर्ज प्राप्त वटादित्स-दिनं भवत्। तदा वृतसिदं याद्यं नरेस्ताभिविगेषतः। वावत् संवत्सरं तापहिधिनानेन प्रत्नः। गोमयेन चितौ सुर्खात् मण्डलं वर्तुलं पुनः। रक्षपुष्परेखतादौरर्घ्यं तत्न प्रदापयेत्। यथाया-विमसाः स्वाः सुर्खः। भास्तर-भारतिः। तथायां स्वस्तां मंद्यं सुर्द्धः स्वा-चितः। एवं यः सुद्धतं सम्यस् वतसेतदहक्तसम्। धा-यादित्सेति विस्त्यातं तस्य पुष्पाकनं स्वतः। इत्यादि

मम देकि दिलाणितम्। अनेन विधिना सम्यक् सर्वे

दद्याद्तन्द्रितः ।

काक्षमवतं विष्णुधमीतरोक्षम् । ''इदमन्यत् प्रवद्यामि चः वर्षु तिवतं तदा । चैतव्यामनपके त बोपवामो जिः तेन्द्रियः । चत्रव्यां वासुदेवद्य केत्वा संपूजनं ग्रमम् । काक्षमं दिवाणां दद्यात् दिजाव तक्क्षमारिके । तथा कक्षकं देवे पृजविक्षा जगद्गुक्ष्

आवाद्वतानि बङ्गामारते ''आवाद्गेकभक्तेन स्थिता मा-समतन्द्रितः । बङ्गधान्त्री बङ्गधनो बङ्गप्रत्य जायते । आवादमेकभक्तेन पूजवेदिष्णु तत्परः" ।

इन्द्रवी चना का नतं मविको सरो क्रम्। "सिं यत् वंपून्य दस्य खा-

म्युपवासी विभूष यैः | पौर्णनाखामवात्रीति नोस्निन्द्रे

चदकसप्रमोत्रतं भविषापः "उदकपश्चरं पौत्या क्रियते या त सप्रमो । सा ज्ञेया सुखदा वीर ! सदेवीहकस-प्रमो"।

खभवद्वाद्यीवतं भविष्योत्तरोक्षम्। "त्रेष्ठं व्रतानां यवेषा-खभवद्वाद्यीवतम्। तत्ते इत् संप्रक्षामि समाचित-भनाः स्णु !। तत्ते इप्तायत्ताम् क्ष्मपन्त्रादिकः स्वाः । प्रायात्तां नेद्विद्वः प्रशयत्तात् जितिन्दियात्। संपूच्य देवदेवेयन्द्रत्तभावनपूर्वेषम्। कुर्व्योत्त नियमं पार्वे सुद्देशांग्नसिद्धशे। एकाट्यप्रां निराष्ट्रारः स्थित्वाः प्रमदेश्वति । भीध्यानि प्रसूद्धरीकाच् । यर्ष्यं से भ-वाच्युतः!। इत्युद्धाय सुद्दं नत्वा पूज्यित्वा जनाद्वमः। सूषी खपेष्ठितक्षीधः यद्धादिविषयी अस्तः। खनेन विभिना साचि तिस्तान् कृष्णास्त्रीययेव्। द्वाद्यी प्रदश-खान्नः। ध्यायन् सङ्कृषेणं विभुक्तः। प्राग्वस्त्वः ततः कृत्वाः वाष्त्रस्थाय निवेदवेत्"। इदञ्च व्रतं साग्यीपोदिवात्ति -

कालदादशमाध्याध्यं तत्र चभयपनयोः कार्यम् । धभयनवसीवनं भविष्मपुः 'योऽवृदमेकं प्रतःभितं नवस्यां नक्षभादरात् । इ.इ. भोगानवाध्याध्यात् परतः च दिवं वजेत् । पौषे कार्षे च समाप्ति यः कृष्यांद्वक्षभोजनम् । जिनेन्द्रियः क्षयादी कामकोधविविज्ञितः। पचयाने-वर्षी यक्षाद्रपवासेन पास्त्रेत् । इदं वृतः वर्षसाध्यम् । सभायस्यानेवृतं भविष्मपुः "पौषे मासे च सप्तस्या यः कृष्यांद्वक्षभोजनम् । जिनेन्द्रियः सत्यवादी ज्ञादो गो मनगोरसैः । पचयोः सप्तभी यक्षाद्रपवासेन वो नयेत् ।